

Пушкин. В неговата класическа за циганологията поема "Цигани" изрично се пише:

*Все същият Алеко беше,
за миналото не тъжеше,
привикна с циганския бит.
Животът муден го привлича,
нощувките в степта обича,
езика беден, гласовит.*¹³ (к. м., Б. М.).

За неразвитостта на ромския език у нас най-нова илюстрация е наскоро издаденият **"Циганско-български речник"**, автор-съставител на който е Яшар Маликов, а рецензент проф. Мирослав Янакиев.¹⁴ По-конкретно, както сам авторът и съставител признава, "Настоящият циганско-български речник е първият по рода си у нас. Той съдържа 2500 думи."¹⁵ Между впрочем, сред езиковедите, занимаващи се с циганските говори, отдавна е известно, че те разполагат общо взето с 2 до 3 хиляди думи, докато другият и по-големият словен състав на говоримите цигански говори се изпълва от заемки и чуждици.

Контент-анализът на "Циганско-българския речник" показва, че много от думите в него са производни, така че техният брой не дава напълно правдива картина за циганския език в нашата страна. Освен това, строго циганските думи засягат най-вече непосредственото битие на човека, неговата всекидневност - храна, облекло, названия на растения и животни, и други такива. Това отбелязва и един от най-добрите специалисти по цигански език, който бе вече неколккратно цитиран в този труд. Както пише К. Костов, основният фонд на циганския език включва "думи, отнасящи се до бита на човека с неговите обикновени нужди и отношенията му в семейството и обществото."¹⁶ По-точно, К. Костов обръща специално внимание на няколко групи цигански думи, отнасящи се до:

¹³ А. С. Пушкин. Избрани произведения. Т. 3, С., 1971, с. 186.

¹⁴ Я. Маликов. Циганско-български речник. С., 1992, с. 96.

¹⁵ Пак там, с. 5.

¹⁶ К. Костов. Цит. съч., с. 348.